

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. V. V.** , pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 a iné rozhodol

t a k t o :

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, trestná vec obžalovaného Ing. V. V. pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods.1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1T 19/99, sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, bol Ing. V. V. uznaný vinným zo spáchania pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Tr. zák. a pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 ako aj pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v častiach I a II (v bodoch 1 – 8) výrokovej časti vyššie citovaného rozsudku najvyššieho súdu.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením pre výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny (§ 39a ods. 2 písm. c/ Tr. por.). Súčasne mu bol podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci, a to pištole ČZ vzor 83, kal. 7,65 mm a 87 kusov nábojov toho istého kalibru a bolo rozhodnuté aj o náhrade škody.

Hlavné pojednávanie na Krajskom súde v Trenčíne ako aj odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky bolo v zmysle § 302 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vykonané ako konanie proti ušlému.

V nadväznosti na to obžalovaný Ing. V. na základe medzinárodného zatykača vydaného Krajským súdom v Trenčíne bol dňa 1. júna 2006 zadržaný políciou v Českej republike a následne vzatý do predbežnej väzby. Na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Trenčíne dňa 28. júna 2006 bol potom opakovane vzatý do predbežnej väzby.

Krajský súd v Brne uznesením zo dňa 24. septembra 2007, sp. zn. 1 Nt 218/2006, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 14. februára 2008, sp. zn. 2 To 125/2007, bol Ing. V. vydaný na výkon trestu odňatia slobody na Slovensko, s podmienkou, že Slovenská republika poskytne tomuto možnosť požiadať o obnovu konania a umožní mu prítomnosť na súdnom konaní. Súčasne bolo rozhodnuté, že predbežná väzba sa premenila na väzbu extradičnú.

Na základe uvedených rozhodnutí justičných orgánov Českej republiky bol menovaný dňa 5. marca 2008 vydaný na výkon trestu odňatia slobody.

Následne uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. mája 2008, sp. zn. 1 T 19/99 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. júna 2008, sp. zn. 1 Tost 7/2008, podľa § 495 ods. 4 písm. b/ Tr. por. bol odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, zrušený v celom rozsahu (v bode I) a podľa toho istého ustanovenia Trestného poriadku, ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov ustanovenia § 71 ods. 2 písm. a/ Tr. por. bol Ing. V. V. vzatý do výkonu väzby, s tým, že väzba začína dňom jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (v bode II).

Predseda senátu krajského súdu určil termín hlavného pojednávania na dni 6. až 10. októbra 2008 a 13. až 15. októbra 2008, ktorý následne zrušil, pretože obžalovaný podaniami zo dňa 28. septembra 2008 a 30. septembra 2008 doručených súdu dňa 1. októ-

bra 2008 vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým členom v predmetnej veci konajúceho senátu, rozširiac túto aj na všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne.

Svoj návrh odôvodnil v podstate tvrdeniami, že sudcami konajúcimi v jeho trestnej veci sú zámerne porušované jeho práva na spravodlivý proces, osobitne bol porušený zákon najmä pri rozhodovaní o jeho vzatí do výkonu väzby. Týmito sudcami Krajského súdu v Trenčíne už bol v predmetnej veci v minulosti nespravodlivo odsúdený, a preto si myslí, že nedokáže prípad posúdiť nestranne, a preto k nim nemá dôveru. Neverí, že aj ostatní sudcovia tohto súdu dokážu rozhodnúť v danej veci objektívne a nezaujato. Odňatie Krajskému súdu v Trenčíne navrhol tiež aj z dôvodu značnej vzdialenosti bydliska jeho obhajcu (v Banskej Bystrici) a aj vzhľadom na jeho zdravotný stav. Preto navrhol, aby bola predmetná trestná vec prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu v Banskej Bystrici. V odôvodnení svojho návrhu obžalovaný voči namietaným sudcom krajského súdu použil, okrem uvedenej argumentácie aj celý rad neprimeraných osočujúcich výrokov a urážlivých invektív.

Keďže obžalovaný vzniesol generálnu námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Trenčíne, predseda senátu tohto súdu predložil predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov krajského súdu dňa 14. októbra 2008 na rozhodnutie o tejto námietke Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Podľa konštantnej súdnej praxe sa generálna všeobecná námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, považuje za návrh na delegáciu podľa § 25 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu obžalovaného preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. V zmysle citovaného ustanovenia sú teda dôležitými dôvodmi predovšetkým

okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci ,zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Pritom dôvody na odňatie a prikázanie veci čo do opodstatnenosti a závažnosti musia byť zrovnateľné s významom ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého – „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný Ing. V. V. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci z 1. októbra 2008 neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Obžalovaný vo svojom podaní teda neuviedol žiadne právne relevantné námietky voči konkrétnym sudcom Krajského súdu v Trenčíne. Svoju všeobecnú námietku, že má pochybnosti o nestrannosti tohto krajského súdu pretože úmyselne v predmetnej veci porušujú zákon a odopierajú mu právo na spravodlivý proces, nepodložil žiadnou konkrétnou skutočnosťou alebo dôkazom, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť členov senátu, ktorí budú v predmetnej veci rozhodovať, resp. i ostatných sudcov tohto súdu. Navyše súčasťou spisu je aj vyjadrenie všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne, ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí, odsúdeného nepoznajú a teda nemajú k nemu žiaden pomer, ktorý by odôvodňoval ich zaujatosť.

Tvrdenia obžalovaného o zámernom porušovaní zákona s cieľom čo najskôr ho neobjektívne odsúdiť sa javia ako čisto subjektívne a bez reálneho základu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru , že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu, ako sa toho dožadoval obžalovaný Ing. V. V..

Dôležitým dôvodom na odňatie a prikázanie veci tak ako ho má na mysli ustanovenie § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 nepochybne nemôže byť ani okolnosť bydliska obhajcu obžalovaného mimo mesta Trenčín, resp. jeho zdravotný stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného Ing. V. V. vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1T 19/99, tomuto súdu neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 29. októbra 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová